

вы-ты му другари, оплака имъ ся думающи
че ся изльгало; приказа имъ колко беспокой-
но прѣмина ношь-тж, и попыта ако бѣ въз-
можно да ся върне при брата си, “ Явно е,
“ рече една коза, че ты носишь още първж-
“ тж си вълнж; не тя мыслехме да си толко-
“ ва страшливо, кога-то тя призвахме да ся
“ освободишь отъ тяготы-ты и ограничія-
“ та кои-то само страшливи-ти и безсилни-
“ ти търпять. Ты, обаче, глѣдамъ че не си
“ доволно да ся радвашь на тжзи славнж сво-
“ бодж, којж-то малко напрѣдъ толкози же-
“ лаеше. ”

“ Мамишь ся, „ отговори Неискусство, “ кол-
“ ко-то за карактера ми сега ще видишъ
“ че знаїж да ся радвамъ на свободдж-тж;—
“ Съ все това, вые мя измамихте въистинж
“ защото все отъ колко-то ми приносехте
“ като наслажденія, не само че не ми при-
“ носять благодареніе, но напротивъ почти
“ горесть и несладость. ”

“ Имашъ право отговори, коза-та, наисти-
“ нж вчера посрѣдна доста злополучія, но
“ тыя нѣма дати ся случить въ слѣдуїжще:
“ азъ щж тя заведж днесъ на пасища, дѣто
“ ще ся възблагодаришь отъ най-изрядны-
“ ты трѣвы. ”

Неискусство пакъ лѣсно повѣрва козж-тж и
съвсѣ че нейны-ты обѣщанія бѣхж прѣльстны,
както и само ся оплакваше, другары-ты му о-
баче намирахж способъ да му вдѣхвать пов-
седневно новы надѣжды, безъ ни едно добро